

ของขวัญ...วันคริสต์มาส

นำเสนอเมื่อ : 10 ธ.ค. 2551

ของขวัญวันคริสต์มาส

.....สายลมผสมความหนาวเหน็บของเดือนธันวาคม..
ไม่อาจย่างกรายผ่านปราการปกป้องความอบอุ่นที่เรียกว่า "บ้าน" เข้าไปได้
สองชีวิตที่อยู่ภายในแบ่งปันความอบอุ่นที่ดูเหมือนจะมีเท่าไรก็ไม่พอ สำหรับฤดูหนาวเช่นนี้.....

เด็กหญิงอายุราว 7 ขวบผมสีบลอนด์ถูกเป็นเปียสองข้าง นั่งชุกอยู่ที่ตักของชายชรา
เปลือกตาก้อยๆเลื่อนลงมาปิด ตาสีฟ้าใสที่ละนิด แต่เจ้าตัวก็พยายามฝืนไทรนจากสภาพสัปปะหงกัน
ชายชราเฝ้าดูการกระทำของหลานสาวอย่างระอาใจ

ต่างฝ่ายต่างรอเวลา... ต่างคนต่างจุดประสงค์...

ความอดทนคงจะแปรผันตามประสบการณ์ชีวิต
เด็กหญิงเป็นฝ่ายเริ่มต้นบทสนทนาที่แสนจะอึดอัดขึ้นมาก่อน

"คุณตาไปนอนก่อนเถอะค่ะ ลูชีรออยู่คนเดียวได้"

"ตีกป่านนี้แล้ว นอนกันดีกว่านะลูชี"

"หนูไม่นอน หนูยังไม่ง่วงนี่หน่า" เด็กสาวสะบัดตัวอย่างไม่พอใจ "ลูชีโตแล้วนะ"

เธอโตแล้ว... เธอโตเกินกว่าจะเชื่อเรื่องมงายอีกต่อไปแล้ว...

วันนี้ทั้งวันลูชีถูกเทียบกับเพื่อนๆในชั้นเรียนเรื่องที่ว่าจะได้ของขวัญอะไรจากซานตาคลอสในปีนี้มีบ้าง -
เพื่อนสนิทของเธอเล่าให้ฟังว่า อาทิตยที่ผ่านมามีเธอทำตัวเป็นเด็กดี ช่วยแม่ทำงานบ้าน
เพราะหวังว่าซานตาจะไม่ลืมแวะบ้านเธอระหว่างตระเวนแจกของขวัญ

ซานตาคลอสจะให้ของขวัญวันคริสต์มาสกับเด็กดีเท่านั้น
เด็ก ๆ จะต้องแขวนถุงเท้าไว้ที่ปลายเตียงแล้วรีบเข้านอน
ตักกลางคืนซานตาจะขี่กวางเรนเดียร์บินตระเวนหาบ้านที่มีเด็กดีในรายชื่อ แล้วลงมาทางปล่องไฟ
เอาของขวัญใส่ถุงเท้า (แต่สวนใหญ่จะวางไว้ข้างต้นคริสต์มาส)

ถ้าเป็นวันนี้ของปีที่แล้ว ลูซี่คงพูดอวดให้มีก้าฟังเหมือนกันว่าเธอขวดหลังให้คุณตาทุกวันไม่มีขาด
ลูซี่ก็เหมือนกับเด็กทั่วไป เธอตั้งหน้าตั้งตาคอยวันนี้ของปี - จนกระทั่งวันนี้เมื่อปีที่แล้ว...

ลูซี่ทำหน้าที่เสิร์ฟ - มีก้าไม่รู้หรือกว่า ซานตาคลอสไม่มีจริง

เมื่อความง่วงเริ่มเข้ามาเรื่อยๆ ความอดทนของลูซี่ก็เริ่มหมดไป เธอทำตัวง่วงแสบใส่คุณตา
และไล่ให้เขาไปให้พ้นๆ - ก็คุณตาไม่ใช่เธอ ที่หลอกเธอมาตลอดว่าซานตาคลอสมีอยู่จริง
ทั้งๆที่เขาเองนั้นแหละที่เอาของขวัญมาวางไว้

โลกแห่งความจริงเริ่มเด่นชัดขึ้น ในขณะที่โลกแห่งจินตนาการกลับเบาบางลง...

"ซานต้าไม่มีอยู่จริงใช่ไหมคะ คุณตาหลอกหนู"

"เอาอะไรมาพูดนะลูซี่ ปีที่แล้วซานต้าก็ไม่ลืมให้ของขวัญหลานไม่ใช่หรือ?"
คุณตาเริ่มเข้าใจเหตุผลที่วันนี้ลูซี่ทำตัวดื้อแล้ว

"หนูปวดจี๊ดตอนกลางคืนเลยเห็นพอดี คุณเอาของขวัญมาให้ไม่ใช่ซานต้าสักหน่อย - คุณตานั่นแหละ"
ความปวดร้าวที่โลกแห่งจินตนาการถูกแย่งชิงไป ส่งผลให้ซานต้าเริ่มคลอที่สองเบา

ไม่มีคำพูดอื่นใดออกจากปากของชายชรา

หลังจากหลอกปล่อยให้เด็กสาวนอนหลับจนสำเร็จ เขาก็นั่งถอนหายใจอยู่ตามลำพังบนเก้าอี้หน้าเตาผิง
คงอีกไม่นานแล้วที่เคาจะปิดบังเรื่องซานตาคลอสจากลูซี่ได้ - เธอกำลังโตพบนอกเขาแล้ว
ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะปั้นเรื่องโกหกเธออีกต่อไป

เธอโตแล้ว... เธอโตเกินกว่าจะเชื่อเรื่องมมายอีกต่อไปแล้ว...

เขาหยิบเสื้อคลุมสีแดงสดขึ้นมาสวม เปิดดูถุงใส่ของขวัญแล้วถอนหายใจ
ปีนี้เด็กที่เชื่อเรื่องซานตาคลอสน้อยลงจนน่าใจหาย ของขวัญที่เคยมีเต็มจนล้นถุงกลับเหลือเพียงครึ่งเดียว

เขาก้าวลงไปในโลกเลื่อนกวางเรนเดียร์และลูบหัวพวกมันอย่างรักใคร่

แล้วรถเลื่อนก็ทะยานหายไปท่ามกลางดวงดาวสกาไฟฟ้า...

....."เมอร์รี่ คริสต์มาส" น้อง ม่อนน้อย...